

[Justitsministeren]

skal forlade dette princip, helt skal se væk fra, hvad meget kyndige personer sagde dengang og folketinget tilsluttede sig, og gå over til obligatorisk konfiskation. Jeg synes ikke rigtig, man har overvejet konsekvenserne af dette.

Så skal jeg blot sige i anledning af hr. Hans Hækkerups tale, at det mest interessante var slutningen, for jeg forstod, at hr. Hans Hækkerup nu ville overveje strafferammen én gang til. Hvis det er virkningen af den advarsel, vi har givet hr. Hans Hækkerup og socialdemokratiet mod den fordobling af maksimumsstraffen, der er en klar opkriminalisering og ikke har noget andet formål, kan vi glæde os. Jeg forstår, at hr. Hans Hækkerup nu på et sent tidspunkt er blevet betænkelig og alligevel anser de 6 år for noget, han måske ikke, når det kommer til stykket, vil foreslå folketinget at vedtage. Hr. Hans Hækkerup ryster på hovedet, men han har jo ordet om et øjeblik, og jeg er meget spændt på at høre, om hr. Hans Hækkerup vil holde fast ved de 6 år eller han vil lytte til de advarsler, vi andre kommer med, og undlade den opkriminalisering, som socialdemokratiet til overraskelse for os alle sammen har foreslået i straffeloven.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

I anledning af de sidste bemærkninger, justitsministeren kom med, skal jeg kort sige, at det, der har været afgørende for os, er, at der med denne lov udsendes et klart og tydeligt signal, som siger, at vi ikke vil finde os i, at FN's våbenembargo overtrædes. I og med at der bliver vedtaget et ændringsforslag om obligatorisk konfiskation af fortjenesten, er vi parat til at overveje, præcis hvor meget strafferammen skal strammes, sådan at den samlede virkning bliver den samme, som hvis man alene havde strammet den til 6 år. Det er vores synspunkt.

Så vil jeg godt sige, at jeg blev foruroliget over de bemærkninger, justitsministeren kom med. Jeg blev foruroliget over, at justitsministeren ikke er foruroliget over, at man kan overtræde FN's våbenembargo. Jeg mener, det eneste oplagte ville være at sige, at den fortjeneste skal konfiskeres, og at det skal være obligatorisk. Det ville være foruroligen-

de, hvis man kunne overtræde den og fortjenesten ikke blev konfiskeret.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, hr. Hans Hækkerup, vi taler hverken om signaler om eller foruroligelse over en bestemt ting. Vi taler om straffeloven, om afgørende principper i straffeloven, og så synes jeg ikke, hr. Hans Hækkerup skulle vende tilbage til en diskussion, vi havde ved første behandling, hvor jeg klart påviste, at der intet er i de hidtidige sager, der begrundet en forhøjelse af maksimum i det omfang, hr. Hans Hækkerup foreslår. Det er klart, vi har én enkelt større sag; den er indanket for højesteret, og det er resultatet af den, man ikke vil afvente. Nej, det, vi taler om, er, om vi skal have en opkriminalisering i den danske straffelov, og om denne opkriminalisering skal gå op til de 6 år. Eller er hr. Hans Hækkerup blevet betænkelig? Væk med alt det med signaler, lad os nu få et ja eller nej! Er hr. Hans Hækkerup blevet betænkelig ved de 6 år og derfor parat til at drøfte noget ganske andet, eller holder hr. Hans Hækkerup fast ved de 6 år? Hr. Hans Hækkerup må da i hvert fald fortælle folketinget, om man ønsker det ene eller det andet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har en kort bemærkning, der omhandler to dele. Den ene er justitsministerens betragtning over sanktioner og over, hvorvidt man skal påbyde domstolene et og andet eller man skal overlade det til deres skøn. Jeg opfatter sanktionerne mod våbentransport til Sydafrika på danske skibe som et hele, sådan som det er fremsat i lovforslaget. De består af to dele: konfiskation og så en straf, der begynder med bøde og strækker sig til fængsel i et åremål.

Den ene del af disse sanktioner er noget, der altid skal ske, nemlig konfiskationen af pengene, men derefter beholder domstolene som altid muligheden for at vurdere, om det, der er sket, er særlig slemt eller der er formildende omstændigheder. Hvad angår den anden del af det, da bestemmer domstolene. Jeg mener ikke, der er sket et afgørende brud med dansk retspraksis gennem lovforslaget, og jeg skal senere i enkeltheder fortælle, hvad vi mener om det.